

Prsten

Petr Lutka

1. Znal jsem jednu babici, poklad měla v truhlici,
byla bohatá,
když babice umřela, zbyla prázdná docela,
zůstal v ní jen prsten ze zlata.

*: Navštívil jsem klenotníka, aby okem odborníka
prsten prohlíd' a radu mi dal,
klenotník je zkušený, ani ne tak přes ženy,
jak přes prsteny.

R: Pohlédl naň kriticky a povídá takticky:
ten má cenu vobrovskou, je historický,
koukejte jej prodati, než se ta věc roznese,
neb určitě pochází vod samýho Ramsese.

2. Divnou shodou okolností právě tehdy na sladkosti
skazil jsem si zub,
byl jsem blázen nekritický, tím prstenem historickým
nechal jsem si vyspravití chrup.

R: Pozdě bycha honiti, když už utek' za humna,
takovou věc neudělá žádná bytost rozumná,
faraon, ač dávno mrtvý, dál se ještě mstí,
co uchopí do svejch hnátů, to už nepustí.

R: A tak denně na zahradě, vždycky, když tam přijdu,
stavím v koutě pod jabloní malou pyramidu,
do rána mi ale zmizí, začínám vždy znova,
je to, račte prominouti, práce Sisyfova.